

der rettes mod dem. Vi paa viser, at de har skønnet forkert, har købt galt, og at de derved har fordyret Kullene for den danske Stat med mange Millioner Kroner. Der kan ikke opstilles nogen virkelig saglig Begrundelse for et saadant Kulkøb, da Priserne var saa høje — det var saa at sige de højeste Priser, vi har haft i hele den vanskelige Periode siden 1914. Man kan sige sig selv, at hvis Priserne havde været endnu højere, havde det danske Samfund ikke kunnet betale dem, og saa havde det sandelig været bedre, om man endnu yderligere havde indskrænket de danske Statsbaners Kørsel.

Nu hørte jeg til min Forundring, at det ærede Medlem Hr. Pitzner, der staaar som Repræsentant for det konservative Folkeparti, stiller sig Side om Side med Regeringen i denne Sag. Thi naar jeg ser ud over Landets konservative Presse, faar man et andet Billede af den Opfattelse, der gør sig gældende indenfor det konservative Folkeparti. Naar den højtærede Minister for offentlige Arbejder bruger de stærke Ord overfor os og siger, det er en hul Agitation, der rejses mod Ministeriet, saa rammer denne stærke Bebrejdelse derfor i lige saa høj Grad de mange konservative Blade, der har stillet sig paa samme Standpunkt overfor Ministerens uheldige Kulkøb som vi. Nu skal vi selvfølgelig ikke blande os i dette — Oppositionspartierne maa jo klare dette, som de er Vener til . . . (Munterhed) . . . jeg mener selvfølgelig Regeringspartierne. Ja, de Herrer fortaler sig aldrig, de har altid de rette Ord, og overfor andre har de altid Latteren ved deres Side (*Christmas Møller*: Det har De aldrig!). Jo, naar der er Grund til at le.

Jeg skal gøre opmærksom paa, hvad det konservative Organ „Aarhus Stiftstidende“ forleden skrev i en stor Artikel, hvori forskellige Rigsdagsemner behandles. Der gøres ogsaa der Rede for Ministerens Kulindkøb og for de Skrivelser, der er udvekslede mellem Ministeren og de forskellige Institutioner, og som er offentliggjorte i Finansudvalgets Betænkning. Og saa siger det paagældende konservative Blad: „Hvad Hensigten er med disse Skrivelser Fremkomst er ikke meget gaadefuldt. Den er aabenbart et Forsøg paa at skyde en Del af Ansvaret for Statsbanernes strategiske berømte Kulindkøb over paa Den overordentlige Kommission og Statens Kulfordelingsudvalg. Men Forsøget falder ikke ganske heldigt ud, og vi skal tillade os at paapege dette, skønt vi ærligt vil vedgaa, at en Diskulpering af Den overordentlige Kommission igger udenfor de Opgaver, som falder naturlig for os“. Ja, derom er der ingen Tvivl,

men trods dette er den konservative „Aarhus Stiftstidende“ alligevel kommet til det Resultat ved at studere Aktstykkerne, at Ministerens Forsøg paa at lægge Ansvaret over paa Den overordentlige Kommission og Kulfordelingsudvalget ikke falder ud til Fordel for Ministeren. Naa, jeg forstaaar meget godt, at de Herrer Ministre føler Trang til at skubbe Ansvaret fra sig, men det forekommer mig, at de, belærte ved den Erfaring, de kunde indhøste ved at overvære Diskussionen med Landbrugsministeren, maatte kunne komme til det Resultat, at det kan der ikke komme noget ud af. Og der er jo heller ingen Mening i at forflygtige Ansvaret. Naar Ministrene har ladet sig bevæge til at indtage de høje Stillinger, som de nu har, maa de virkelig ogsaa være at formaa til at bære Ansvaret, der følger dermed. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder kan ikke frigøre sig for det Ansvar, der paa hviler ham derved, at han mod alt, hvad der var af Sagkundskab her i Landet, har foretaget disse Kulindkøb i det Omfang, som Tilfældet er. At det gør ondt i Venstre nu at skulle have dette Ansvar, er forstaaeligt, navnlig med Henblik paa den Oppositionsperiode, som Venstre har haft, men det kan ikke fritage dem for Ansvaret. Og jeg vil endnu en Gang gentage overfor Venstre, at man vil staa sig bedst ved at erkende, at de har fejlet i den Sag, aabent erkende, at de har skønnet forkert. Jeg forstaaar ganske vist, at de derved vil komme i den vanskelige Situation, at deres egen Opposition mod os som Regeringsparti var i højeste Grad urimelig og urigtig, og det er naturligvis ogsaa dette, der bevirker, at de nu har saa vanskeligt ved at erkende, at de har taget fejl.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs) kunde ikke rigtig forstaa, at jeg talte om doktrinær Politik, og han maatte tydeligvis dermed mene, at jeg var en doktrinær Politiker. Jeg skal tillade mig at sige, at en Politik, som er ført i Sverige af Socialdemokrater og Konservative, i Norge af Venstremænd, i England og Frankrig af alle Partier uden Undtagelse, i Belgien af Klerikale, i Holland af Liberale, ikke er doktrinær. Det er en Politik, som har været indrettet paa de Forhold, som Krigen og dens Eftervirkninger bragte, men det, man her i Landet under Ledelse af den nuværende Regering er kommet ind paa, er den doktrinære Opfattelse, at vi skulde bort fra alle Krigstidens Foranstaltninger, før Krigstidens Virkninger endnu var forsvundet. Det er det, der foregaar i Øjeblikket, at man stryger det alt sammen, at man vægrer sig ved at følge de